

Księga Psalmów

Psalm 105

1. Wysławiajcie Pana; ogłaszajcie imię jego; opowiadajcie między narodami sprawy jego. 2. Śpiewajcie mu, śpiewajcie mu psalmy, rozmawiajcie o wszystkich cudach jego. 3. Chlubcie się imieniem świętem jego; niech się weseli serce szukających Pana. 4. Szukajcież Pana i mocy jego; szukajcie oblicza jego zawsze. 5. Przypominajcie sobie dziwy jego, które czynił, cuda jego i sądy ust jego. 6. Wy nasienie Abrahama, sługi jego! Wy synowie Jakóbowi, wybrani jego! 7. Onci jest Pan, Bóg nasz, po wszystkiej ziemi sądy jego. 8. Pamięta wiecznie na przymierze swoje: na słowo, które przykazał aż do tysiącznego pokolenia; 9. Które postanowił z Abrahamem, i na przysięgę swą uczynioną Izaakowi. 10. Bo je postanowił Jakóbowi za ustawę, a Izraelowi za umowę wieczną. 11. Mówiąc: Tobie dam ziemię Chananejską za sznur dziedzictwa waszego; 12. Kiedy ich był mały poczet, prawie mały poczet, a jeszcze w niej byli przychodniami. 13. Przechodzili zaiste od narodu do narodu, a z królestwa innego ludu; 14. Nie dopuszczał nikomu, aby im miał krzywdę czynić; nawet karał dla nich i królów, mówiąc: 15. Nie tykajcie pomazańców moich, a prorokom moim nie czyńcie nic złego. 16. Gdy przywoławszy głód na ziemię, wszystkę podporę chleba pokruszył. 17. Posłał przed nimi męża, który był za niewolnika sprzedany, to jest Józefa; 18. Którego nogi pętami trapili, a żelazo ścisnęło ciało jego, 19. Aż do onego czasu, gdy się o nim wzmianka stała; mowa Pańska doświadczała go. 20. Posławszy król kazał go puścić; ten, który panował nad narodami, wolnym go uczynił. 21. Postanowił go panem domu swego, i księżciem nad wszystką dzierżawą swoją, 22. Aby władał i książętami jego według zdania duszy swojej, i starców jego mądrości nauczał. 23. Potem wszedł Izrael do Egiptu, a Jakób był gościem w ziemi Chamowej; 24. Gdzie rozmnożył Bóg lud swój bardzo, i uczynił go możniejszym nad nieprzyjaciół jego. 25. Odmienił serce ich, iż mieli w nienawiści lud jego, a zmyślali zdrady przeciw sługom jego. 26. Posłał Mojżesza, sługę swego i Aarona, którego obrał; 27. Którzy im przedłożyli słowa znaków jego, i cuda w ziemi Chamowej. 28. Posłał ciemności, i zaćmiło się, a nie byli odpornymi słowu jego. 29. Obrócił wody ich w krew, a pomorzył ryby w nich. 30. Wydała ziemia ich mnóstwo żab, i były w pałacach królów ich. 31. Rzekł, a przyszła rozmaita mucha, i mszyce we wszystkich granicach ich. 32. Dał grad miasto deszczu, ogień pałacy na ziemię ich. 33. Także potłukł winnice ich, i figi ich, a pokruszył drzewa w granicach ich. 34. Rzekł, a przyszła szarańcza, i chrząszczów niezliczone mnóstwo; 35. I pożarły wszelkie ziele w ziemi ich, a pojadły urodzaje ziemi ich. 36. Nawet pobił wszystko pierworodztwo w ziemi ich, początek wszystkiej siły ich. 37. Tedy ich wywiódł ze srebrem i ze złotem, a nie był nikt słaby między pokoleniem ich. 38. Radował się Egipt, gdy oni wychodzili; albowiem był przypadł na nich strach ich. 39. Rozpostarł obłok na okrycie ich, a ogień na oświecanie nocy. 40. Na żądanie ich przywiódł przepiórki, a chlebem niebieskim nasycił ich. 41. Otworzył skałę i wypłynęły wody, a płynęły po suchych miejscach jako rzeka. 42. Albowiem wspomniał na słowo świętobliwości swojej, które rzekł do

Abrahama, sługi swego. **43.** Przetoż wywiódł lud swój z weselem, a z śpiewaniem wybranych swoich. **44.** I podał im ziemię pogan, a posiedli prace narodów. **45.** Aby zachowali ustawy jego, a prawa jego przestrzegali. Halleluja.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.